

apparater, som spærre tversover et Vand — det være sig Na eller Fjord — skulle borttages eller aabnes et Døgn om Ugen. Bestemmelsen om en saadan Sabatsdag er ligefrem laant fra den norske Lov; i den svenske Fiskerilov findes en noget lignende Bestemmelse, idet der er stemt, at en Deel af Vanddraget altid skal holdes aabent, og at, hvor der er faste eller løse Fiskeredskaber, som spændes ud over Naen eller Vanddraget, maae de kun spænde henholdsvis over $\frac{2}{3}$ eller $\frac{5}{6}$ deraf; saa at der altid paa eet Sted er en fri Gjennemgang for Fiskene. Jeg troer, at, naar man seer hen til de Forrettheder, som bestaae paa flere Steder i vore Fiskevande, saa kan det være meget betænkeligt at gaae videre end af mig foreslaaet, nemlig at skænke Fisken en Fridag, en Dag, hvor de kunne bevæge sig frit op ad Strømmen uden uundgaaeligt at blive fangne i Laregaarde eller Drredspring, hvorimod jeg nærer Frygt for, at en videre gaaende almindelig Bestemmelse som Fredningen af Fisk, f. Ex. om, at Lar eller Drred ikke maatte fanges i de 4—5 Maaneder af Aaret, som ere deres Legetid, en Bestemmelse, som findes i den norske Lov, let vilde kunne gaae Enkeltes Forrettheder for nær. — I de senere Aar har den kunstige Fiskeavl jo vundet ikke liden Indgang hertilands. Man kan vistnok sige, at man hidtil mere har drevet den som Liebhaber end egentlig med et økonomisk Udbytte for sig, men det forekommer mig, at paa det Trin af Udviklingen, hvorpaa den nu staaer, vilde det være meget heldigt, om man kunde give den nogen Beskyttelse og nogen yderligere Opmuntring. Jeg behøver neppe at gjøre opmærksom paa, at allerede een af de Bestemmelser, jeg tidligere har anført, den nemlig, at de enkelte Fiskeriberettigede kunne fordrø Udøvelsen af Fiskeriet fast begrændset igjennem særlige Regulativer, netop i høj Grad vil komme den kunstige Fiskeavl til gode, idet man derigjennem vil kunne sikre sig Frugten af sine Bestræbelser for at forsyne Ferskvandene med værdifulde Fisk. Der er en anden Bestemmelse i Lovudkastet, som har en noget lignende Tendens; det er den, at Landvassens-commissionerne, som med Bistand af en fiskekyndig Mand skulle fastsætte Regulativerne, foruden at træffe Bestemmelser om selve Fiske-

drættet, ogsaa kunne bestemme, at der skal foretages saadanne Forandringer ved faste Anlæg i det vedkommende Fiskevand, f. Ex. ved Møller, som ere ubetinget nødvendige for Fiskeriets Fremgang, og at de ligeledes vilde kunne hæmme en saadan Benyttelse af Vandet, som er ubelæggende for Fiskeriet, f. Ex. Afledning af Naerne til Engvandingssanlæg, uden at der træffes Foranstaltninger til at forhindre, at Fisken og Fiskelegen føres ud over Engen tilligemed Vandet. — Endnu skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at jeg har troet det rigtigt i dette Lovudkast at foreslaae en noget lignende Bestemmelse som den, der blev indsat i den sidste Lov om Fiskeriet i Limfjorden, nemlig, at særlige Opsynsmænd ved Fiskeriet kunde bestilles og udrustes med en lignende Myndighed som andet Polit. — Jeg maa meget varmt anbefale dette Lovudkast til det ærede Things meget omhyggelige Prøvelse, som jeg troer, at det fortjener, og som jeg erkender, at det bør undergives, da det vover sig ind paa et hertilands saa nyt Lovgivningssemne.

Formanden: Exemplarer af det saaledes forelagte Lovudkast skulle blive omdeelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger: Udskast til Lov angaaende fremmede Skibes Afgang til Fragtfart mellem Islandske Havne indbyrdes saavel som mellem Island og Danmark.

Justitsministeren: Det Lovudkast, som jeg her med Hans Majestæts allerhøieste Samtykke har den Ære at forelægge for det høie Thing, angaaer fremmede Skibes Afgang til Fragtfart mellem islandske Havne indbyrdes, saavel som mellem Island og Danmark. Det tilsigter kun at fuldstændiggjøre den Bemyndigelse, som Loven af 14de April 1865 har givet Regjeringen til uden Hensyn til Væstedragtigheden at indrømme fremmede Staters Undersaatter Afgang til Fragtfart fra Sted til Sted i Kongeriget. Lovudkastet har været forelagt Althinget til Betænkning, og dette har erklæret, at det var et Lovudkast, som det kunde tilraade Hans Majestæt at ophøje til Lov.